

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Déri Béla ügyvéd és dr. Horváth Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szabó Erzsébet jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 19.K.34.981/2005. számon indított és ugyanezen bíróság 2006. szeptember 27-én kelt 19.K.34.981/2005/7. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 19.K.34.981/2005/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg államnak - külön felhívásra - 36.000 (harmcinchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2005. január 13-án kezdte meg ingatlan bérbeadása és üzemeltetése tevékenységét. Az adóköteles tevékenység bejelentésekor tett nyilatkozata szerint az általános forgalmi adókötelezettségét az általános szabályok szerint állapítja meg. A felperes 2005. február 1-jén kelt bejelentését 2005. június 6-án érkeztetetten nyújtotta be változás-bejelentő lapon az adóhatósághoz. Eszerint tevékenységét az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 2. számú mellékletének 10. pontja szerinti tevékenység folytatása esetén az Áfa tv. 30. § /2/ bekezdésében meghatározott tárgyi adómentesség helyett az általános szabályok szerinti adófizetési kötelezettség alapján kívánja folytatni.

Az első fokú adóhatóság 2005. augusztus 17-én kelt határozatával a felperes változás bejelentési kérelmét elutasította.

A fellebbezés folytán eljáró alperes 2005. október 28-án kelt 8429230523 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

Az adóhatóságnak az volt az álláspontja, hogy a felperes a cégbejegyzési kérelmében az általa folytatott tevékenység tekintetében az általános szabályok szerinti adózást választotta, mely adott esetben tárgyi adómentesnek minősült. Utólagos módosításra - a jogszabályok alapján - csak a következő év január 1-től van lehetősége. E határidő törvényi, ennek elmulasztását utóbb igazolással kimenteni nem lehet.

A felperes felügyeleti intézkedés iránti kérelmében igazolási kérelmet terjesztett elő a határidő elmulasztása miatt, kérelmét elutasították.

A felperes keresetében kérelmének méltányos elbírálását kérte.

A Fővárosi Bíróság 19.K.34.981/2005/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az első fokú bíróság ítéletében hivatkozott a vonatkozó jogszabályokra, így az Áfa tv. 22. § /2/ bekezdésére, 30. §-ára, továbbá az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény. (a továbbiakban: Art.) 1. § /5/ bekezdésére, 16. § /1/, /2/ bekezdésére, 17. § /1/ bekezdés b) pontjára, valamint a 22. §-ra.

Az első fokú bíróság megállapította, hogy a felperes cégbejegyzési kérelme, és mellékletei benyújtásával eleget tett az adóhatósághoz történő bejelentési kötelezettségének. E körben megtette a nyilatkozatát. A felperes nem mulasztotta el a nyilatkozat megtételét, jogszabályi rendelkezés hiányában nem volt lehetőség a bejelentés módosítására és nem álltak fenn a nyilatkozat megváltoztatásának Art. 22. § /3/ bekezdésében írt feltételei sem. Az adójogszabályok az adott esetben méltányosság gyakorlását sem tették lehetővé.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte az ítélet megváltoztatását, és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát.

A felperes eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésre hivatkozott. Sérelmezte, hogy az első fokú bíróság a távollétében hozott ítéletet, és nem figyelmeztette a feleket a tárgyalás berekesztésére. Érdemben a felperes fenntartotta a korábbi álláspontját, miszerint a nyilatkozatokat a tartalom szerint kell megítélni. Tekintettel arra, hogy korábban az adóhatóságnak téves és ésszerűtlen nyilatkozatot tett, ennek javítása érdekében azonnal intézkedéseket tett, és az adóhatóságnak ezt együttesen értékelni kellett volna, akár hivatalból is intézkedhetett volna a hiba kijavítása iránt.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes 2006. szeptember 20-án kelt beadványában kérte a 2006. szeptember 27. napjára kitűzött tárgyalás távollétében történő megtartását. A Fővárosi Bíróság a perben egy tárgyalást tartott. A megtartott tárgyaláson a tárgyalás berekesztésére a jelenlévőt figyelmeztette.

Tekintettel arra, hogy a perben jogkérdést kellett a bíróságnak eldöntenie, bizonyítási eljárás lefolytatására szükség nem volt. A felperes bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, és maga kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását. Az első fokú bíróság ezért nem követett el jogszabálysértést, amikor az egy tárgyalást követően az ügyben érdemi döntést, ítéletet hozott.

A felperes a Legfelsőbb Bíróság 2. sorszámú végzésére dr. Déri Béla ügyvéd meghatalmazását csatolta a felülvizsgálati eljárás során. Ezt követően a Legfelsőbb Bíróság az alperesi ellenkérelmet és a végrehajtás felfüggesztés iránti kérelem elbírálásáról szóló végzést is dr. Déri Béla ügyvédnek kézbesítette. Utóbb a felperes 2007. március 10-én becsatolt egy meghatalmazást a korábbi jogi képviselő dr. Horváth Péter ügyvéd részére. A meghatalmazás kiállításának időpontja 2006. szeptember 27-i volt, ellentétben a dr. Déri Béla ügyvédnek szóló 2007. március 6-án kelt meghatalmazással. Ezen adatok alapján a Legfelsőbb Bíróság a korábbi meghatalmazott számára dr. Déri Béla ügyvédnek kézbesítette szabályszerűen a 2008. január 10-i határrapra szóló idézést. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a hatályos rendelkezések és töretlen bírói gyakorlat alapján is (BH.2006/371. eset) több jogi képviselő esetén, bármelyikük számára történő kézbesítés szabályszerűnek tekinthető.

A Legfelsőbb Bíróság a felperes anyagi jogi jogszabálysértésre való hivatkozását sem tartotta alaposnak. Az adóhatóság és az első fokú bíróság helytállóan állapította meg ítéletében, hogy az Art 22. § /1/ bekezdése értelmében az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg köteles nyilatkozni arról, hogy az általános forgalmi adó tekintetében milyen elszámolási szabályokat kíván alkalmazni. A perbeli esetben az úgynevezett "általános szabályok" szerinti adózás azt jelentette, hogy mivel az adózó ingatlan bérbeadási tevékenységet folytatott, erre a tevékenységre az általános szabályok szerint a tárgyi adómentesség szabályai vonatkoznak.

A felperes a cégbejegyzési kérelmének benyújtásával eleget tett az Art. 22. § /1/ bekezdésében írt bejelentési illetve választási kötelezettségének, amikor az általános szabályokra utalással kívánta a tevékenységét besoroltatni. Ez adott esetben azt jelentette, hogy a felperes az ingatlan bérbeadásnál a tárgyi adómentes szolgáltatás szerint kívánt számolni. Utólag amennyiben az adózó, jelen esetben felperes ezt a döntését meg kívánja változtatni, az Art. 22. § /2/ bekezdése alapján ezt a változtatást legkorábban a következő évre vonatkozóan teheti.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy igazolási kérelemmel indokolhatta módosítási kérelmének beadását, illetőleg alaptalan volt az adóhatóság tájékoztatási kötelezettség elmulasztására vonatkozó érvelése is.

A felperes a törvényi határidőt nem mulasztotta el. A cégbejegyzési kérelmében megtette azt a választását, mely szerint az általános jogszabályok szerint kívánja általános forgalmi adó fizetési kötelezettségét teljesíteni. Ezzel kapcsolatban az adóhatóságnak hivatalbóli tájékoztatási kötelezettsége nem lehet, hiszen mindig az adózó dönti el a saját gazdálkodásának ismeretében, hogy számára melyik az az adózási típus, amely megfelelő. Így az adóhatóság a bejelentett választást kizárólag tudomásul veheti, és nincs olyan kötelezettsége, hogy célszerűségi vagy gazdaságossági érvekről a bejelentőt külön felvilágosítsa. Az Art. 22.§ /2/ bekezdése egyértelmű szabályozást tartalmaz arra vonatkozóan, hogy amennyiben az adózó a bejelentéskor megtett nyilatkozatát módosítani kívánja, azt kizárólag a következő adóév vonatkozásában teheti meg. Így az adóhatóság helytállóan rendelkezett arról, hogy a felperes utólagos módosítási kérelme nem teljesíthető, e körben a hatóságnak méltányossági jogköre nem volt.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a jogszabályoknak megfelelt, ezért azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest felülvizsgálati perköltség fizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2008. január 10.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Danziger Éva sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő